

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. X. De damnis temporalibus, seu quasi corporalibus, ex defectu
communitatis sequi natis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49611)

CAPUT X.

*De damnis temporalibus, seu quasi corporalibus,
ex defectu communitatis sequi natis.*

JUSTO fit Dei Judicio, ut, ubi apud Religiosos paupertas est mentis, seu egestas in spiritali vita, & virtutibus; etiam ad poenam temporalem inflicta, eisdem premet misera ac tordida egestas corporis. Hinc bene dixit *Doctor Seraphicus* in l. de sex alis Seraphim: *Mirum non est, si temporalia ibi pessum eant, ubi spiritalia non curantur.* E contra, ait *Doctor Angelicus* opusc. 17. c. 16. *Cum Dominus discipulos instituit, quod nec argentum, nec aurum possideant, & quod corda eorum non grauentur curis huius mundi: & dimittentibus agros & domos propter nomen suum, premia repromittit non solum in futuro, sed & in hoc seculo, ut scilicet sint cum Apostolis nihil in hoc mundo habentes, & omnia possidentes. h. i. Et S. Hieron. l. de viris illustribus: Apparet, talem primam Christo credentium fuisse Ecclesiam, quales nunc Monachi nituntur, & cupiunt esse, ut nihil cuiquam proprium sit, nullus inter eos dives, nullus pauper; & patrimonia egentibus dividantur. h. i.*

Q. Quænam sint potissimum temporalia damna ex defectu communitatis, & communis charitatis communiter sequi nata. **R.** Quotidiana experientia docet, quod sint sequentia. **I.** Communia communiter negliguntur, ubi
privata

privata tam sollicitè curantur , & sordidè quæruntur.

II. Communia bona à Monasterii Officialibus malè administrantur, dum quisque privatis magis invigilat lucris, & pecuniis ampliandis.

III. Exigua munditia, aut honestas in choro, clauastro, Ecclesia, Sacristia, refectorio, &c. quod signum probabile, non fallax immunditiæ subinde etiam internæ conscientiæ. Qui plus cordi sumit privata, non curat communia, nullus ea ad se attinere arbitratur.

IV. Talibus colligentibus eleëmofynas, sæculares parciùs erogant (comparativè ad alios) & hoc sæpè animo illubenti; proindeque amittunt & eleëmofynam, & meritum. Ratio est; quia vitæ communis defectus, & privati lucri sordida quæsitio facit tales religiosos in mentibus sæcularium vilescere, dum intuentur eos exterius & interius incompositos. E contra observantia vitæ communis, communisque charitatis facit regulatos, ideoque honoratos. Proinde (Deo sic providè disponente) évenit, ut obturentur corda, & retrahantur manus fidelium, ne dent, vel ut parciùs dent, quasi arbitranter, se id amisisse, aut malè impendisse, quod talibus dolent se dedisse. Dum interim quasi à Deo excitati, sponte, & non rogati copiosas aliis religiosis ad claustra ferunt eleëmofynas, confisi firmiter de eorum sanctis orationibus, & piis apud Deum intercessionibus, pro suis necessitatibus sublevandis, & culpis expiandis.

In his verificatur, quod l. 2. imit. c. 1. n. 2. di-

citur: *Cum Christum habueris, dives es, & sufficit tibi: ipse erit provisor tuus, & fidelis NB. procurator in omnibus, ut non sit opus in hominibus sperare.* h. i. In his quoque verbum veritatis impletur, quod adpromisit, dum dixit: *Quarite ergo primum regnum Dei, & justitiam eius; & hac omnia (temporalia necessaria) adjicientur vobis.* (Matth. 6. 33.) Iterum: *Hec dicit Dominus Deus: ecce, servi mei comedent, & vos esurietis: ecce, servi mei bibent, & vos sitietis: ecce, servi mei latibuntur, & vos confundemini, &c.* (Isaia 65. 13.) Et alibi: *Et nunc ad vos mandatum hoc, o Sacerdotes! -- Vos autem recessistis de via, & scandalizastis plurimos in lege: irritum fecistis pactum Levi -- propter quod & ego dedi vos contemptibiles, & humiles omnibus populis, sicut non servastis vias meas & accepistis faciem in lege.* Malach. 2. 9. h. i.

V. Forent multi patroni, & benefactores, qui possent, & vellent talibus religiosi bene facere, si scirent, quod eleemosynæ suæ, & beneficia communitati accrescerent, aut proficerent; at, quia vident, quod uni soli accrescat, si quis benefacere intendat, qui nequit singulis seorsum benefacere; hinc con- & retrahunt manum suam, & charitatem non faciunt eis, apud quos charitatem non inveniunt.

VI. Dum plurimi sordidè egent exteriùs, ideoque facilè obmurmurant, id cedit in vituperium totius Religionis: quæ, dum in mente sæcularium viluit, fructum prædicationis, ac boni exempli amittit.

VII. Dum per obedientiam tales religiosi elo-
cantur,

cantur, cunctabundam videre est obedientiam; quia mox hæc cogitatio subditis subrepat: quid ibi potero lucrari? an ibi potero necessaria mihi conquirere? &c. Sicque perdunt & lucrum obedientiæ, & temporalis suppetentiæ. Nequit Superior à suis celerem exigere obedientiam, si subtraxerit subditis necessariam corporis sufficientiam.

VIII. Organæ di vices suas deplorant: mallentque se artis esse expertes, eò quòd claustro & organo affixi, exire & sibi de necessariis pro libitu providere nequeant. Et hæc duplex miseria est in religionibus, in quibus ex communi non provideatur singulis egentibus.

CAPUT XI.

De variis aliis motivis, ad vitæ communitatem Religiosos excitantibus, &c.

I. **P**ROVOCANT ad hoc laudabilia exempla aliorum Religiosorum, qui, cum prius essent cum suis privatis buris contempti, ignobiles, & inglorii, nunc per assumptionem vitæ communis, & communis charitatis facti sunt honorati coram Angelis, & hominibus.

II. **O**BJECTIONES frequentes audiunt tales Religiosi, vitæ communis & charitatis expertes, à Magnatibus, à viris honoratis, DD. Pastoribus, & aliis dicentibus: cur sic vivitis? cur non æquè ac alii Religiosi vivitis in communi? tunc enim libentius daremus vobis, &c.

III. **V**IX convinci potest, quòd malè faciat, qui studiosis adolescentibus, de religioso vitæ statu